

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **K. S.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 marca 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód

w Szczecinie, VII Zamiejscowy Wydział Karny w Policach,

z dnia 7 listopada 2024 r., sygn. akt VII K 469/24,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze grzywny i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Rejonowemu Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, VII
Zamiejscowy Wydział Karny w Policach, a kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

Andrzej Tomczyk

Waldemar Płóciennik

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 7 listopada 2024 r., sygn. akt VII K 469/24, Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Policach:

- I. uznał K. S. za winnego tego, że w dniu 23 września 2024 r. w W., na ulicy [...], w ruchu lądowym, prowadził samochód osobowy marki M. o numerze rejestracyjnym [...] , znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości 0,51 mg/l, 0,54 mg/l, 0,52 mg/l, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k. i na tej podstawie, przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., wymierzył mu karę grzywny w liczbie 300 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na 10 złotych;
- II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;
- III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od 23 września 2024 r.;
- IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 23 września 2024 r. od godz. 5:50 do godz. 7:25;
- VI. orzekł o kosztach sądowych.

Wyrok ten nie został zaskarżony w postępowaniu instancyjnym i uprawomocnił się 4 grudnia 2024 r.

Kasację od opisanego wyroku nakazowego, w części dotyczącej orzeczenia o karze, wywiódł na korzyść skazanego Rzecznik Praw Obywatelskich, który zarzucił *„rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest naruszenie art. 502 § 1 k.p.k., poprzez orzeczenie kary grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, określając wysokość każdej z nich na 10 (dziesięć) złotych, w sytuacji gdy zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem*

nakazowym można orzec karę grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych” i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200.000 złotych. Jest oczywiste, że zaskarżone kasacją rozstrzygnięcie o karze grzywny, zawarte w wyroku nakazowym Sądu Rejonowego, w rażący sposób naruszyło przywołany przepis, skoro skazanemu wymierzono 300 stawek dziennych grzywny, a naruszenie to miało istotny wpływ na treść orzeczenia. Co istotne, w kasacji - wywiedzionej na korzyść skazanego - nie zakwestionowano dopuszczalności samego trybu postępowania nakazowego. Oznacza to, że w ocenie skarżącego, przeprowadzenie postępowania nakazowego i wydanie wyroku w tym trybie było dopuszczalne, a wadliwa jest jedynie wysokość wymierzonej kary grzywny. Skoro stwierdzone uchybienie wiązało się jedynie z rozstrzygnięciem o grzywnie, zbędne jest uchylanie zaskarżonego wyroku w pełnym zakresie rozstrzygnięcia o karze. W związku z tym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie do ponownego rozpoznania (uchyleniu podlega, jako akcesoryjne, także rozstrzygnięcie o zaliczeniu na poczet kary grzywny okresu zatrzymania oskarżonego).

W ponowionym postępowaniu Sąd winien baczyć, by jego orzeczenie odpowiadało obowiązującemu prawu.

[J.J.]

[r.g.]

Andrzej Tomczyk Waldemar Płóciennik Eugeniusz Wildowicz

